

ler herom i bekendtgørelse nr. 431 af 15. juli 1988 om autorisation af dyrlæger.

Stk. 3 omhandler meddelelse af autorisation til personer, der i udlandet har gennemgået en uddannelse, der kan sidestilles med den danske veterinæreksamen. Der kan i sådanne tilfælde stilles krav om, at den pågældende deltager i og eventuelt aflægger eksamen i visse af veterinærstudiets fag på Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole som forudsætning for meddelelse af autorisation. Endvidere kan autorisation til de i stk. 3 nævnte personer med udenlandsk uddannelse begrænses, således at autorisationen kun omfatter bestemte dele af dyrlægegerningen.

Bestemmelsen i stk. 4 foreskriver, at kun personer, der behersker dansk, svensk eller norsk, og som aflægger et dyrlægeløfte, kan få meddelt autorisation. Bestemmelsen åbner dog mulighed for, at ministeren i enkeltstående tilfælde kan lade en person, der ikke behersker det danske, svenske eller norske sprog, autorisere som dyrlæge. Bestemmelsen tænkes f.eks. anvendt i det tilfælde, hvor en person, der behersker et andet sprog f.eks. engelsk, vurderes at ville kunne bestride en dyrlægestilling på tilfredstillende måde.

Ministeren offentliggør navnene på autoriserede dyrlæger, jf. stk. 5.

Til § 4

Den foreslåede bestemmelse viderefører i moderniseret form § 4, stk. 3-5, i lov om dyrlægegerning m.v.

Veterinærstuderende, der opfylder visse studiekrav, kan efter stk. 1 midlertidigt få tilladelse til at bistå dyrlæger i udøvelsen af dyrlægegerning, hvis autoriserede dyrlæger ikke kan dække behovet. F.eks. kan veterinærstuderende, der har erhvervet den fornødne viden til at udføre kødkontrol, bistå dyrlæger på slagterier.

Af stk. 2 fremgår det, at personer, der ikke er uddannede dyrlæger, kan varetage visse opgaver, der ellers betragtes som værende dyrlægegerning. Dog kan kun dyrlæger varetage behandling af dyr, der må antages at være angrebet af smitsomme sygdomme, der er omfattet af anmeldeligt til myndighederne, jf. lovforslagets § 2, stk. 1, nr. 1. Bestemmelsen viderefører således muligheden for, at mellemteknikere kan bistå dyrlæger, hvilket f.eks. har betydning i forbindelse med kødkontrollen på slagterierne og udførelsen af fjerkræhygiejnekontrollen i besætninger med slagtekyllinger.

Stk. 3 åbner mulighed for at personer, der ikke er uddannet som dyrlæger, i visse tilfælde kan udøve dyrlægegerning i forbindelse med udstationering af danske styrker eller om bord på skibe.

Bestemmelsen giver mulighed for, at f.eks. læger ved danske styrker i udlandet kan behandle dyr, der er en del af styrken. Med danske styrker tænkes der f.eks. på danske militære styrker eller politistyrker. Bestemmelsen svarer stort set til den bestemmelse, der gælder for Grønland, jf. § 1, nr. 3, i anordning nr. 859 af 18. december 1991 om ikrafttræden for Grønland af lov om veterinærvesenet samt om udøvelse af dyrlægegerning. I de tilfælde, hvor der foreligger et særligt aftalegrundlag for udstationeringen, f.eks. i form af en folketingsbeslutning, og det deraf følger, at styrkerne er underlagt dansk lovgivning, vil lov om dyrlæger være gældende. Der vil imidlertid ikke i alle tilfælde være tilknyttet en dyrlæge ved alle enheder, og der kan i sådanne tilfælde være tale om, at f.eks. en læge eller en sygeplejerske behandler akut syge dyr, eventuelt støttet af radio- eller telefonkontakt til en dyrlæge. Der vil ikke blive givet personer, der ikke er dyrlæger, og som befinder sig på skibe, tilladelse til at udøve dyrlægegerning under større eller længerevarende transporter, da der i sådanne tilfælde altid bør være en dyrlæge om bord, jf. udtalelse af 19. september 2002 fra Det Veterinære Sundhedsråd.

Til § 5

Den foreslåede bestemmelse i stk. 1 viderefører i moderniseret form § 5, stk. 5, i lov om dyrlægegerning m.v.

Det fremgår, at autorisation kan nægtes meddelt personer, der på grund af legemlige og sjælelige mangler må antages at være uegnet til at udøve dyrlægegerning. Bestemmelsen dækker f.eks. sindssygdom, anden sjælelig svækkelse eller misbrug af alkohol eller euforiserende stoffer. Autorisation kan også nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder. En lignende bestemmelse findes i § 2, stk. 3, i lov om udøvelse af lægegerning, jf. lov bekendtgørelse nr. 272 af 19. april 2001.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny, og det foreslås, at personer, der i de i stk. 1 nævnte tilfælde nægtes meddelelse af autorisation, har ret til at forlange afgørelsen indbragt for domstolene. Begrundelsen for forslaget er, at det at nægte en person autorisation som dyrlæge må anses for at være lige så indgribende for personen, som det at få frataget en autorisation. Bestemmelsen om domstolsprøvelse er parallel til lovforslagets § 22 om fratagelse af dyrlægers autorisation eller rettigheder.

Til § 6

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 5 a, stk. 1-4, i lov om dyrlægegerning m.v. Bestemmelsen in-